

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **D. S. s.r.o., IČO X**
sídlem Ch. 220/45, O.
zastoupena advokátem Mgr. Markem Svojanovským
sídlem Dvorek 16, 798 57 Laškov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2017, č. j. KUOK 99739/2017, ve věci
přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 10. 2017, č. j. KUOK 99739/2017, **se zrušuje.**

II. Rozhodnutí Městského úřadu Šternberk ze dne 28. 6. 2017, č. j. MEST 95302/2017, **se zrušuje a věc se vrací** Městskému úřadu Šternberk k dalšímu řízení.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Svojanovského, advokáta se sídlem Dvorek 16, Laškov.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šternberk (dále jen „městský úřad“) ze dne 28. 6. 2017, č. j. MEST 95302/2017.
2. Tímto rozhodnutím městský úřad uznal žalobkyni vinnou ze správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (zákon o silničním provozu) tím, že jako provozovatelka motorového vozidla registrační značky X v rozporu s § 10 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, konkrétně tím, že dne 4. 8. 2016 v 13.29 h nezjištěný řidič v obci Šternberk, na ulici Olomoucká, ve směru na centrum, detektor 1, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost 67 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 64 km/h, což je o 14 km/h více než rychlost dovolená. Za správní delikt byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
3. V **žalobě** žalobkyně potvrdila, že je provozovatelkou předmětného vozidla, které na základě smlouvy o svěřeni vozidla užívají třetí osoby. V inkriminované době vozidlo žalobkyně svěřila osobě blízké. Žalobkyně jakožto provozovatelka učinila vše, co po ní je možné ze strany provozovatele a zákona požadovat, a to i při znalosti judikatury správních soudů a zákonné úpravy. Argumentací týkající se osoby blízké se v tomto soudním řízení žalobkyně nechce zabývat, jelikož i kdyby provozovatel porušil povinnosti podle § 10 zákona o silničním provozu, tak správní orgány obou stupňů neprokázaly, že by jakákoliv rychlost byla překročena. Měření bylo provedeno nezákonně a nemůže být podkladem pro výrok o vině.
4. Žalobkyně namítla, že měření proběhlo v rozporu s § 79a zákona o silničním provozu a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 9 As 185/2014. V tomto rozsudku bylo připuštěno v obecné rovině, aby instalaci a nastavení měřicích zařízení prováděl externí subjekt. Nikoliv však za situace, kdy je tento subjekt současně hmotně zainteresován na výsledcích měření stacionárního zařízení a průběhu přestupkového řízení. Pochybnosti o zákonnosti celého přestupkového řízení vzbuzuje široká míra participace pronajímatele na vedení přestupkového řízení a na vymáhání uložených pokut. Proto byla žalobkyně přesvědčena, že externí soukromý subjekt profituje na vybírání pokut přesně tak, jak o tom hovoří citovaný judikát.
5. Podle žalobkyně správní orgány citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nesprávně vyložily. A poukázali na to, že změnou ceny nájemného v čl. IX odst. 2 položka 2 došlo k tomu, že bylo nájemné upraveno tak, aby neodporovalo výše uvedenému judikátu. Položka č. 1 tedy zůstává nezměněna. Podle položky č. 1 je uvedeno, že konstantní měsíční nájemné za pronájem přístroje je 99 100 Kč. Druhá položka dle dodatku č. 2 ke smlouvě o nájmu zařízení nyní nově říká, že vedle nájemného dle položky č. 1 ve výši 99 100 Kč měsíčně, náleží pronajímateli částka 65 Kč za každý zaznamenaný přestupek. Pohyblivá část nájemného je stanovena v závislosti na míře využití pronajatého

zařízení pro měření okamžité rychlosti a souvisejícího postupného snižování hodnoty pronajatého zařízení vyjadřujícího opotřebení při jeho provozu a s tím spojenými náklady pronajímatele na související služby zajišťující funkčnost pronajatého zařízení takto: cena za 1 zaznamenaný přestupek odeslaný Městskou policií Šternberk Městskému úřadu Šternberk ke zpracování je 65 Kč. Město Šternberk se zavazuje zaslat vždy do pěti pracovních dnů od ukončení kalendářního měsíce počet výše uvedených přestupků společnosti M&T s.r.o.

6. Pokud se v druhé položce, v pohyblivé složce nájmu, hovoří *de facto* o tom, že druhá složka nájemného je stanovena s ohledem na měření, kdy bude docházet k opotřebení zařízení, tak si žalobkyně kladla otázku, proč takto město Šternberk dohodlo cenu nájemného a proč ji nestanovilo jako cenu fixní a pak by nemohla nic namítat. Je logické, že když něco pronajmu, tak musím počítat s tím, že předmět nájmu budu užívat. Proto jakási amortizace nebo jakási přírážka za užívání předmětu nájmu jde proti logice samotného nájmu. Z toho je zřejmé, že město Šternberk obchází zákon a umožňuje soukromému subjektu, aby profitoval z překračování rychlosti. Takové profitování je však v přímém rozporu se zákonem a naplňuje všechny znaky nezákonnosti, o níž hovoří Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí.
7. Žalobkyně dále odkázala na to, že dřívější rozhodnutí žalovaného sp. zn. KUOK/106732/2015/ODSH-SD/7471 ze dne 20. 1. 2016 dospělo k závěru o nezákonnosti měření. V tomto směru došlo, tedy k odchýlení názoru žalovaného, aniž by svůj nový názor jakkoliv odůvodnil, a aniž by jeho nové rozhodnutí nezavázalo libovůlí. S odvoláním na zásadu *in dubio pro reo* je nutné vyslovit závěr o tom, že nebylo prokázáno, že by se žalobkyně čehokoliv dopustila.
8. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že označení osoby, které bylo předmětné vozidlo zapůjčeno, ještě samo o sobě nezavazuje provozovatele vozidla odpovědnosti za správní delikt. Liberační důvody pro zproštění odpovědnosti za správní delikt jsou uvedeny v § 125f odst. 5 písm. a) a b) zákona o silničním provozu. Uvedení jména osoby, které bylo vozidlo svěřeno, mezi tyto důvody nespadá. Městský úřad učinil nezbytné kroky ke zjištění řidiče, který se měl přestupku dopustit. Vzhledem k tomu, že městský úřad nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení vůči určité osobě, věc přestupku odložil.
9. K námitce o participaci pronajímatele měřicího zařízení na výsledku měření žalovaný uvedl, že dodatkem č. 2 ke smlouvě o nájmu měřicího zařízení došlo k odstranění části, která participaci umožňovala.
10. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 9. 10. 2017 – s přihlédnutím ke specifikům daného řízení, popsáním v další části rozsudku.
11. Ze **správního spisu** z oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 13. 8. 2016 soud zjistil spáchání přestupku tak, jak je uvedeno v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku.

Přílohou oznámení je fotografie vozidla s čitelnou registrační značkou a ověřovací list s platností ověření rychloměru do 6. 12. 2016.

12. K výzvě provozovateli motorového vozidla k uhrazení částky 600 Kč vznesla žalobkyně námitky totožné jako v žalobě. Po sdělení jména řidiče žalobkyní tento řidič vznesl námitky shodné jako v žalobě.
13. Poté vydal městský úřad rozhodnutí ze dne 28. 6. 2017 a v rozhodnutí mimo jiné uvedl, že se v průběhu řízení zabýval k námitkám žalobkyně i zákonností získaných důkazů. Městský úřad výslovně uvedl, že vycházel jako z podpůrného podkladu pro vydání rozhodnutí ze smlouvy o pronájmu zařízení měření rychlosti vozidel na pozemních komunikacích a dodatku č. 2 této smlouvy. Tyto listiny jsou veřejně přístupné v elektronické podobě na stránkách Města Šternberk. Městský úřad uvedl odkaz na webové stránky. Městský úřad dále odkázal na to, že žalovaný v rozhodnutí č. j. KUOK 5968/2016 zrušil konkrétní rozhodnutí Městského úřadu Šternberk a s odkazem na toto rozhodnutí pro analogii důvodů i následná rozhodnutí městského úřadu ve věci měření rychlosti automatizovaným technickým prostředkem. Důvodem pro zrušení rozhodnutí byla nezákonnost měření spatřovaná v tom, že rozhodnutí vychází z výsledků měření – důkazů, na jejichž opatření se podílel na věci zainteresovaný soukromý subjekt, a proto jde o důkazy, které nebyly získány v souladu s právními předpisy. Žalovaný přitom vycházel z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 185/2014 ze dne 17. 12. 2014. Žalovaný v citovaném rozhodnutí odkázal na důvody ohledně zájmu na vybrání co nejvíce peněz, zainteresovanosti na výsledcích a participaci na vymáhání uložených pokut a na možnosti soukromého subjektu ovlivnit nastavení parametrů měření. Městský úřad dále vysvětlil, že pochybnosti o zcela evidentní participaci soukromého subjektu na prováděném měření byly vyvráceny a právní stav se oproti odkazovanému stavu lišil, protože byl uzavřen dodatek č. 2 ke smlouvě ze dne 25. 2. 2016. Tímto dodatkem byl zrušen článek VI odst. 4 smlouvy a vlastník měřicího zařízení (soukromý subjekt) tak již nemá „v negativním smyslu“ vliv na nastavení zařízení a parametrů měření. Toto provádí výlučně nájemce, a to prostřednictvím městské policie, ačkoliv instalaci měřicího zařízení nepochybně provedl v minulosti pronajímatel, což výslovně připouští Nejvyšší správní soud v bodě 38 výše citovaného rozsudku. Městský úřad dospěl k názoru, že ani v tomto bodě tedy nadále nelze spatřovat rozpor se zákonem.
14. V obecné rovině městský úřad konstatoval, že § 79a zákona o silničním provozu sice stanoví, že za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel; obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií. Z dikce zákona i ustálené judikatury vyplývá, že zařízení pro měření rychlosti musí být obsluhována subjektem k tomu oprávněným, jímž je Policie ČR nebo obecní policie. V daném případě se tak děje v souladu s požadavky zákona i výkladové praxe, když obsluhu zařízení a měření rychlosti provádí výhradně obecní (městská) policie. S měřením rychlosti a umístění zařízení na jeho měření vyslovil souhlas i vlastník komunikace ŘSD ČR Správa Olomouc, jakožto majetkový správce státní silnice I/46, souhlasem ze dne 14. 7. 2014, sp. zn. IV-2868/14-Ba a násl. Součinnost policie je dokladována „Schválením míst pro kontrolní měření rychlosti Městskou policií Šternberk“, sp. zn. KRPM-144549-2/ČJ-2015-140506 a násl. Samotné měření rychlosti je prováděno automatizovaným

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

technickým prostředkem UnicomSPEED, přičemž jeho garantovaná přesnost odpovídající zákonným nárokům je dána ověřovacím listem Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70403-16.

15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal námitku, že třetí subjekt je hmotně zainteresován na výsledcích měření a průběhu přestupkového řízení jako nedůvodnou. Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 185/2014-27, ve kterém Nejvyšší správní soud připustil, aby instalaci a nastavení měřicích zařízení prováděl externí subjekt, kdy jisté technické úkony nelze obecně požadovat po strážníci městské policie, avšak nikoliv v případě, kdy tento konkrétní subjekt je současně hmotně zainteresován na výsledcích měření a průběhu přestupkového řízení, na danou věc nedopadá.
16. V dřívějších rozhodnutích žalovaný zpochybňoval zákonnost získání důkazu měření rychlosti vozidel, kdy bylo možno pochybovat o míře participace soukromého subjektu na projednávání správních deliktů. V nyní projednávané věci, kdy měření rychlosti proběhlo po uzavření dodatku č. 2 předmětné smlouvy, to je po 25. 2. 2016, dospěl žalovaný i s přihlédnutím ke zjevně odlišné, důkladné a obsáhle přesné argumentaci městského úřadu k názoru, že existence žalobkyní uváděných pochybností o zainteresovanosti soukromého subjektu na výsledcích měření a průběhu přestupkového řízení byla vyvrácena, resp. tyto pochybnosti již eliminovány.
17. Zprvu by se dalo věřit, že částka 65 Kč mohla být paušalizovaná do měsíčního nájemného měřicího zařízení. Ale již několikaletá praxe městského úřadu ukázala, že je v současné době úhrada stanovené částky 65 Kč v režimu za každý zaznamenaný a předaný přestupek pro městský úřad výhodnější, neboť značně klesl počet přestupků zaznamenaných prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. Tedy pokud by byla částka stanovena paušálně dle prvních měsíců používání měřicího zařízení, byla by v současnosti vyšší než částka uhrazená dle skutečně zaznamenaných přestupků, což by bylo pro městský úřad nevýhodné.
18. Nyní probíhá za zjištěného skutkového a právního stavu zaznamenávání přestupků prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy v souladu se zákonem, což je v dostatečném rozsahu městským úřadem v rozhodnutích odůvodňováno.
19. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Ke klíčové otázce posuzované věci, tj. otázce hmotného zájmu na výsledcích měření stacionárního zařízení (§ 79a zákona o silničním provozu) se vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále i „NSS“) ve svém rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 10 As 107/2018-36, takto:
21. (7) *„Podle § 79a zákona o silničním provozu je za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.“*
22. (8) *V rozsudku ze dne 17. 12. 2014, č. j. 9 As 185/2014-27, vyložil toto ustanovení NSS tak, že po městské policii nelze požadovat, aby zaměstnávala techniky schopné instalace a nastavení stacionárních měřicích zařízení. Je proto přípustné, aby tuto instalaci a nastavení prováděl*

externí subjekt. „Nelze však připustit, aby byl tento subjekt současně hmotně zainteresován na výsledcích měření stacionárního zařízení“ (bod 38). V kauze řešené devátým senátem veškerou instalaci, údržbu a servis stacionárních radarů (včetně jejich nastavení) měl na starosti pronajímatel, tedy subjekt, který byl dle nájemní smlouvy hmotně zainteresován na postihu řidičů za spáchané přestupky (bod 36). „S ohledem na skutečnost, že stacionární radary měří rychlost automaticky při průjezdu vozidel, je jejich správné nastavení stěžejní. Tím, že toto nastavení prováděl soukromý subjekt hmotně zainteresovaný na výsledcích měření, došlo k porušení § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu. Ač je totiž měření prováděno automaticky, měřicí přístroj kompletně instaluje a nastavuje pronajímatel, tedy dle § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu k měření nepřislušná osoba. Nic na tom nemění ani to, že umístění stacionárních radarů určila městská policie, která je také oprávněna stanovit dobu, kdy bude zařízení v provozu, a rozhoduje o nastavení tolerance zařízení. Co se týče nastavování tolerance zařízení, je nutné rovněž poukázat na to, že ač městská policie rozhoduje o tom, jaká tato tolerance bude, je to opět pronajímatel (resp. jeho zaměstnanec), kdo fakticky provede nastavení této tolerance v měřicím zařízení“ (bod 37).

23. (9) Rovněž v kauze nyní řešené je vlastníkem měřicího zařízení třetí osoba, obchodní společnost M & T. Tato společnost pronajímá zařízení městu Šternberk jako nájemci, a to na základě smlouvy o nájmu zařízení a poskytnutí služeb s nájmem zařízení spojených ze dne 21. 5. 2014. Smlouva byla měněna dvěma dodatky. Na základě smlouvy se společnost M & T jako pronajímatelka zavázala pronajmout městu úplné a funkční zařízení včetně software pro zaznamenání a zpracování přestupků, a to včetně řádného zaškolení. Pronajímatelka byla dále povinna poskytovat městu služby související se zajišťováním nepřetržitého provozu zařízení, zejména standardní servis, pravidelnou údržbu kamery, servis nočního režimu, apod. včetně ročního update software pro zabezpečení správné funkce. Počínaje 25. 2. 2016 byla dodatkem č. 2 vypuštěna služba spočívající ve vymáhání pokut pro město pronajímatelkou. Výběr konkrétního místa pro instalaci jednotlivých zařízení, stejně jako nastavení měřicích parametrů (tolerance), provádí výhradně město, ať již samo nebo prostřednictvím městské policie. Pronajímatelka je povinna umístit zařízení na místo určené městem, a to včetně specifického software pro přenos obrazového záznamu a souvisejících dat (čl. V. odst. 1 ve znění dodatku č. 2). Podle čl. V. odst. 4 si město Šternberk vyhradilo právo nastavit mezní hodnoty rychlosti projíždějícího vozidla, při jejímž překročení zařízení pořídí záznam. Město Šternberk bylo oprávněno kdykoliv změnit nastavenou mezní hodnotu.
24. (10) Podle článku IX. cena nájmu za užívání pronajatých zařízení je součtem dvou položek. První položka je pevně stanovená konstantní měsíční výše nájmu dvou zařízení v průměrné výši 99 100 Kč plus DPH. Druhá položka (ve znění dodatku č. 2) „je stanovena v závislosti na míře využití pronajatého zařízení pro měření okamžité rychlosti a souvisejícího postupného snižování hodnoty pronajatého zařízení vyjadřujícího opotřebení při jeho provozu a s tím spojenými náklady pronajímatele na související služby, zajišťující funkčnost pronajatého zařízení, takto: Cena za jeden zaznamenaný přestupek odeslaný Městskou policií Šternberk Městskému úřadu Šternberk, odboru dopravy a silničního hospodářství, ke zpracování, je ve výši 65 Kč (slovy: šedesát pět korun českých). Město Šternberk se zavazuje zaslat vždy do 5 pracovních dnů od ukončení kalendářního měsíce počet výše uvedených přestupků společnosti M&T s. r. o.“

25. (11) NSS k tomu předně konstatuje, že smluvní deklarace typu „pronajímatel jako vlastník měřicího zařízení nemá zařízení při jeho nastavení a činnosti pod svým dohledem a svou činností vykonávanou podle této smlouvy, spočívající výhradně v údržbě a opravách zařízení za účelem zajištění jeho plné funkčnosti, nijak neparticipuje na úkonech měření, ani nijak nevystupuje v procesu správního řízení, na jehož konci je postih za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích“, respektive dokonce právního hodnocení typu „Nejedná se proto o zapojení pronajímatele jako soukromé společnosti do výkonu veřejné správy“, soud nijak nevážou. Normy zákona o silničním provozu včetně jeho § 79a jsou normy kogentní, tedy normy, od kterých se nemohou smluvní strany odchýlit dohodou.
26. (12) Smluvně nastavené uspořádání právních vztahů mezi obcí a pronajímatelkou radarového zařízení se nijak podstatně neliší od věci řešené rozsudkem 9 As 185/2014. Subjekt, který prováděl instalaci software, jeho upgrade a servis hardware zařízení pro měření rychlosti, je totiž hmotně zainteresován na výsledcích měření. NSS opakuje, že stacionární radary měří rychlost automaticky při průjezdu vozidel, proto jejich správné nastavení je stěžejní. Tím, že instalaci software, jeho upgrade a celkový servis zařízení prováděl soukromý subjekt hmotně zainteresovaný na výsledcích měření, došlo k porušení § 79a odst. 1 zákona o silničním provozu. Nic na tom nemění ani to, že umístění stacionárních radarů určila městská policie, která je také oprávněna stanovit dobu, kdy bude zařízení v provozu, a rozhoduje o nastavení tolerance zařízení. Je to totiž pronajímatelka, kdo každý rok provádí update software, metrologické ověření a celkově provádí servis zařízení. Jakkoliv vlastní měření probíhá bez zásahu lidského činitele, fungování měřicích zařízení je automatické, vše odvisí od servisu a update zařízení, prováděného podle smlouvy pronajímatelkou (viz čl. VIII. smlouvy). Proto skutečnost, že zajištění důkazů z měření rychlosti vozidel zůstává výhradně v rukách Městské policie Šternberk, je bez významu. Klíčové je totiž celkové nastavení zařízení, které dle smlouvy pravidelně provádí pronajímatelka.
27. (13) NSS nerozumí argumentu krajského soudu, že „lze stěží hovořit o participaci a hmotném zainteresování na výsledcích měření“ ze strany pronajímatelky. Stěžovatel má naprostou pravdu, že druhá složka odměny ve výši 65 Kč za jeden zaznamenaný přestupek je jasná majetková účast na výsledku provozu zařízení. To však zpochybňuje objektivitu měření, neboť servis a upgrade zařízení provádí osoba, která má přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. NSS neříká, že snad pronajímatelka skutečně systém nekale ovlivnila v zájmu zajištění co nejvyššího příjmu. Ovšem již jen samotná skutečnost, že bylo v jejím obchodním zájmu tak učinit, a že v rámci práv a povinností stanovených smlouvou tak pronajímatelka činit mohla, zásadním způsobem problematizuje výpovědní hodnotu důkazů shromážděných spornými zařízeními.“
28. Zdejší soud vyšel z tohoto právního názoru i v souzené věci. Nyní již měl krajský soud k dispozici rovněž poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 19. 3. 2018, kterou měl při rozhodování k dispozici v soudním spise v odkazované věci Nejvyšší správní soud (na rozdíl od krajského soudu při vydání rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 72 A 40/2017-24).
29. Podle této informace, ze které nyní soud taktéž vycházel a je mu známa ze soudního spisu zn. 72 A 40/2017, počet naměřených přestupků ve Šternberku stacionárních zařízeních byl následující:

Rok	Měsíc	Počet
2016	1	0
2016	2	0
2016	3	1707
2016	4	2875
2016	5	3435
2016	6	3263
2016	7	2754
2016	8	5707
2016	9	2886
2016	10	17
2016	11	3907
2016	12	4037
2017	1	2442
2017	2	2143
2017	3	2459
2017	4	1895
2017	5	2949
2017	6	2674
2017	7	1471
2017	8	2947
2017	9	2658
2017	10	3443
2017	11	2313
2017	12	1461

30. Částky, které vyplatilo město Šternberk pronajímateli, byly následující:

Rok	Měsíc	Částka v Kč s DPH
2016	1	248 818,35
2016	2	0
2016	3	0
2016	4	328 000,75
2016	5	280 986,20
2016	6	306 390,15
2016	7	295 064,55
2016	8	260 851,80
2016	9	408 005,95
2016	10	268 559,50
2016	11	121 248,05
2016	12	327 547,00
2017	1	269 110,05
2017	2	268 638,15
2017	3	240 009,55
2017	4	250 627,30
2017	5	219 796,50
2017	6	266 986,50
2017	7	253 616,00

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

2017	8	184 482,65
2017	9	255 424,95
2017	10	237 178,15
2017	11	286 884,95
2017	12	237 571,40

31. Na základě uvedeného soud uzavřel, že i v souzené věci pronájem měřicího zařízení shora popsaným způsobem vzbuzoval důvodné pochybnosti o objektivitě celého přestupkového procesu a zákonnosti získaných důkazů. Servis a upgrade zařízení provádí osoba, která má přímý majetkový zájem na tom, aby zjištěných přestupků bylo co nejvíce. Není přípustné, aby takováto třetí osoba měla jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení (§ 79a zákona o silničním provozu).
32. Proto soud zrušil napadená rozhodnutí a vzhledem k procesní situaci se soud již nezabýval ostatními žalobními námitkami, neboť to bylo nadbytečné.
33. V rozhodnutí napadeném žalobou posoudil žalovaný popsanou spornou právní otázku nesprávně a soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému úřadu k dalšímu řízení. V dalším řízení je městský úřad shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
34. Úspěšné žalobkyni v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a podání žaloby 2 x 3 100 Kč. Replika nebyla soudem vyžadována a údaje v ní sdělené byly soudu známy z předchozí činnosti. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Celková částka náhrady nákladů soudního řízení činí 6 800 Kč. K této částce náleží DPH v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Náhrada uhrazeného soudního poplatku činí 3 000 Kč. Celková částka nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. července 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně